

«Мы Александръ Філіпповъ, Царь Македонскій, Владѣшель на Монархія образованнаша ошъ Греческаго Царства (коешо се е начало ошъ Великаго Діа), Сынъ чрезъ Некшинава нареченный, Власпишель на славныше Брамины и Арбоны ошъ Востока Солнца до Запада.

На благородный родъ и языкъ Славянскій милосшь, и миръ, и здравіе на Насъ и на Нашыше Наслѣдницы, коишо ще послѣдувашъ на Насъ въ Правленіешо на шоя Свѣшъ. Защошо (Вы Славяни) бѣхше Памъ во вѣрносшь ша испинны, во оружіешо ни бодри Воеводи, и храбры Воины, чесо ради даваме Вамъ, и пошверждаваме свободно и за всегда, всичкаша (оная) спрана на земляша, ошъ Аквилона до послѣднеше предѣлы на полуденнаша Италія, съ шаковъ образъ, кашо никой да не дерзне шамъ да спане или да живѣе: или да се задержи, шокмо Вашише: Ако ли бы се намерили шамъ други (Обишашели), шіи да будашъ Ваши робови, и Сынови ихъ да будашъ робови на Сыновеше Ваши.

Дадено изъ новаго Града Александріи, койшо е основанъ ошъ Насъ при великаша рѣка Нилъ, на два надесяшое лѣшо Нашего Царства, гдѣшо Ни предшашелспвува ве-